

Landschapswerk op de begraafplaats van Hamburg, zaterdag 24 Oktober.

door Ghislaine Vos-de Wael

Op de heenreis had ik zo'n idee dat er allemaal ogen op me gericht waren ergens in de buurt van Leer, ze waren op me aan het wachten. Fijn vond ik dat. Goed, we kwamen op een prachtige begraafplaats, heel oud; van voor de jaartelling, lazen we ergens. Er lagen gevallen uit de 1^e en 2^e Wereldoorlog en Russen en Polen en ook is het nog een begraafplaats van nu.

In het hele 'park'-begraafplaats, was zelfs een busdienst ieder kwartier, zo groot was het daar. Prachtige Jugendstil kapelletjes voor ieder geloof, de Joodse begraafplaats was ernaast, daar zijn we niet geweest, maar hebben wel de zielen uitgenodigd om te komen.

Nu, Nicolaas, Patrick, Marion en ik zijn op zoek gegaan naar de instroom-, transformatie- en uitstroompunten en hebben hier eerbiedig voor de landschapsdiva gezongen en haar om hulp gevraagd om dit "park"weer mooi stromend te mogen krijgen. De eerste plaats waar we op stonden, was echt dicht en we hebben het open gekregen, het begon te stromen, nu nog even een paar dolende zielen ophalen, nuja bij mij liep het weer storm, ik geloof mezelf nooit zo goed, maar Nicolaas, kon het voelen aan de zwaartekracht van z'n benen ook de pijn daar.

Patrick, heeft mijn hond Jnanna, "de Transformator"genoemd, zo leuk, ze had het erg druk om ons allemaal bij elkaar te houden en ook nog te kijken, naar voor mij iets onzichtbaars. Ook noemde hij haar onze mascotte, aangezien ze er vaker bij is als we dit soort werk doen.

Even langs de graven van de eerste en tweede wereld gelopen, hier heeft Patrick, aan de overledenen geschiedenisles gegeven en toen kwamen ze mee met ons. Ik op mijn beurt heb ze dringend uitgenodigd om mee te gaan of dan toch eens te komen kijken wat we deden.

Van Nicolaas moesten we op ieder punt een kleur bezingen in een canon, dat was geweldig. Ook zongen we het lied voor de doden, in dit geval in het Duits. Ik zag opeens alles mooi licht groen als een wolk over al de graven heen, ja ze kwamen kijken!! en toen alsof er een dikke brei naar boven ging!! Mooi, van de anderen moest ik op het punt gaan staan en daar flink lang blijven.

Zerker van gevallen soldaten uit de 1^e Wereldoorlog.

Marion zag mij met allemaal zielen om me heen en ik was ze aan het overhalen en een duwtje aan het geven om naar boven te gaan.

Wat was ik moe naderhand en nog dagen erna.

Ik ben dankbaar dat ik dit werk mag en kan doen en fijn om dan mijn kleine viervoeter te mogen meenemen.

Uit: Sampo Nr. 11